

**TETTREKÉSZ MAGYAR RENDŐRSÉG
SZAKSZERVEZETE**

SZEKSZÁRD

Tanya u. 4.

Levelezési cím: 7101 Szekszárd PF: 297
Tel: 06-74-512-297 Fax: 06-74-510-042
e-mail: tmrsz@interware.hu
web: <http://www.tmrsz.hu>

szám : Kü.129/2015.

dr. Székely László, az alapvető jogok biztosának részére

Alapvető Jogok Biztosának Hivatala

Budapest,

Pf.: 40.

1387

Tisztelt dr. Székely László Biztos Úr!

Alulírott **Szima Judit**, a **Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete** (7100 Szekszárd, Tanya u. 4.; a továbbiakban: TMR SZ) **főtitkára**, a szervezet képviseletében eljárva (1. sz. mellékletként csatoljuk a Szekszárdi Törvényszék Pk.60.079/2004/51. sorszámú végzését), Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban : Ob.tv.) 18.§ (1) bekezdésének a) , f) , l) pontjában, továbbá 39. §-ában, valamint az Alaptörvény 30. cikkének (1) bekezdésében biztosított jogosultság alapján az alábbi

k é r e l m e t

terjesztem elő:

Kérjük a Tisztelt Biztos Urat, hogy A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 21. §-ában, 30. §-ában és 136. §-ában foglalt rendelkezéseket vizsgálja meg azok alapvető jogokkal összefüggő visszasságai tekintetében, s tegye meg a szükséges intézkedéseket – utólagos normakontroll kezdeményezése, rendelkezések hatályon kívül helyezése - az emberek nagyobb csoportját érintő indokolatlan alapjogi korlátozás megszüntetése, megváltoztatása érdekében.

I.

Az Ob.tv. 2.§ (5) bekezdésének értelmében: „Az alapvető jogok biztosa elősegíti az emberi jogok érvényesülését és védelmét. Ennek során társadalmi tudatformáló, felvilágosító tevékenységet végez és együttműködik azon szervezetekkel és nemzeti intézményekkel, amelyek célja az alapvető jogok védelmének előmozdítása.”

Az Ob.tv. 37.§-a kimondja : „Ha az alapvető jogok biztosa álláspontja szerint a visszásság valamely jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz felesleges, nem egyértelmű vagy nem megfelelő rendelkezésére, illetve az adott kérdés jogi szabályozásának hiányára vagy hiányosságára vezethető vissza, a visszásság jövőbeni elkerülése érdekében javasolhatja a jogalkotásra vagy a közjogi szervezetszabályozó eszköz kiadására jogosult szervnél jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz módosítását, hatályon kívül helyezését vagy kiadását, illetve a jogszabály előkészítőjénél jogszabály előkészítését. A megkeresett szerv állásfoglalásáról, illetve esetleges intézkedéséről hatvan napon belül értesíti az alapvető jogok biztosát.”

Az Ob.tv. 18. § (1) bekezdése szerint :

„Az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint

- a) közigazgatási szerv,**
- b) helyi önkormányzat,
- c) nemzetiségi önkormányzat,
- d) kötelező tagság alapján működő köztestület,
- e) a Magyar Honvédség,
- f) rendvédelmi szerv,**
- g) közigazgatási jogkörben eljáró egyéb szerv e jogkörében,
- h) nyomozó hatóság vagy az ügyészség nyomozást végző szerve,
- i) közjegyző,
- j)¹ törvényszéki végrehajtó,
- k) önálló bírósági végrehajtó vagy
- l) közszolgáltatást végző szerv**

(a továbbiakban együtt: hatóság) tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket - ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát - már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Ezen rendelkezések alapján kérjük a Tisztelt Biztos Urat, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvénnyel (a továbbiakban : új Hszt.) és annak rendelkezéseit tovább pontosító jogszabállyal és közjogi szervezetszabályozó eszközökkel kapcsolatban az alapvető **jogok védelme érdekében.**

Az érintett alapvető jogok

- A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye. „Magyarország független, demokratikus jogállam.” (Alaptörvény B) cikk (1) bek.);
- Emberi méltóság sérthetlensége (Alaptörvény II. cikk);
- Tulajdonhoz való jog (Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés);
- Egészséget, biztonságot, emberi méltóságot tiszteletben tartó munkafeltételekhez való jog (Alaptörvény XVII. cikk (3) bekezdés);
- Egészséghez való jog (Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdés).

Ezen alapvető jogok sérelme valósul meg – meglátásunk szerint – a kérelmünk tárgyát képező törvény, rendelet és utasítások alábbi rendelkezéseiben:

1. **Új Hszt. 21. § (3)** Az országos parancsnok és az országos főigazgató közjogi szervezetszabályozó eszközben megtilthatja, hogy a hivatásos állomány tagja az internetes felületen magánszemélyként való megnyilvánulásakor, magánvélemény nyilvánításakor a hivatásos állományba tartozására vonatkozó adatot hozzon nyilvánosságra.
2. **Új Hszt. 30. §** Az országos parancsnok, az országos főigazgató vagy az állományilletékes parancsnok munkabiztonsági okból vagy a szolgálatellátás rendjének fenntartása és ellenőrizhetősége érdekében megtilthatja, hogy a hivatásos állomány tagja a szolgálatban a miniszteri rendeletben meghatározott egyes vagyontárgyakat, magáncélú telekommunikációs eszközöket, valamint meghatározott összeget meghaladó készpénzt vagy - a bankkártya kivételével - készpénzt helyettesítő eszközt magánál tartson, továbbá korlátozhatja a magáncélú telekommunikációs eszközöknek a szolgálatellátás során történő használatát.
3. **Új Hszt. 136. § (2)** A hivatásos állomány tagja részére, ha teljesített szolgálata a hat órát meghaladja, munkaközi szünetet kell biztosítani. A munkaközi szünetet a napi szolgálatteljesítési időn belül kell kiadni. A hat órát meghaladó szolgálatteljesítési idő esetén harminc perc, huszonnégy órás szolgálat teljesítése esetén hatvan perc munkaközi szünetet kell biztosítani.
4. **Új Hszt. 341. § 5.** meghatározza, hogy a hivatásos állomány tagja mely vagyontárgyak, magáncélú telekommunikációs eszközök esetében, valamint a készpénz, készpénzt helyettesítő eszköz vonatkozásában mely értékhatárt meghaladóan korlátozható abban, hogy azokat a szolgálatban magánál tartsa, valamint a korlátozás feltételeit, továbbá, hogy megállapítsa a magáncélú telekommunikációs eszközök szolgálatellátás során történő használatának korlátozására vonatkozó szabályokat,
5. A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományú tagjai által szolgálatban birtokban tartható vagyontárgyak, magáncélú telekommunikációs eszközök, készpénz, készpénzt helyettesítő eszközök korlátozásának szabályairól szóló **21/2015. (VI. 15.) BM rendelet valamennyi rendelkezésében.**

6. A hivatásos állomány tagjának az internetes felületen a hivatásos állományba tartozására vonatkozó adatok nyilvánosságra hozatalának szabályozásáról szóló **11/2015. (VII. 10.) ORFK utasítás 3. pontja** : „A hivatásos állomány tagja az internetes felületen magánszemélyként történő megnyilvánulásakor vagy magánvéleménye kinyilvánításakor a) a Rendőrség állományába tartozásának tényét, b) a beosztását, c) a rendfokozatát, valamint d) a Rendőrség állományába tartozásra utaló képet, kép- és hangfelvételt nem hozhatja nyilvánosságra. 3. A hivatásos állomány tagja az internetes felületen magánszemélyként történő megnyilvánulásakor vagy magánvéleménye kinyilvánításakor a) a Rendőrség állományába tartozásának tényét, b) a beosztását, c) a rendfokozatát, valamint d) a Rendőrség állományába tartozásra utaló képet, kép- és hangfelvételt nem hozhatja nyilvánosságra”.
7. A rendőri korrupciós cselekmények megelőzésével és visszaszorításával kapcsolatos feladatokról szóló 20/2013. (V. 17.) ORFK utasítás módosításáról szóló **12/2015. (VII. 10.) ORFK utasítás 4. pontja** : „Az Utasítás kiegészül a következő 30/A–30/B. ponttal: „30/A. A közterületen, a közúti, vasúti, légi, vízi határátkelőhelyen, a fogdában, az őrzött szálláson, az őrzött létesítményben, illetve az előállító egységben ellátott határrendészeti, közlekedésrendészeti, közrendvédelmi, illetve objektumvédelmi szolgálat hivatásos állományú tagja a szolgálatban a tízezer forintot vagy ennek megfelelő összegű külföldi fizetőeszközt meghaladó készpénzt és készpénz-helyettesítő fizetési eszközt nem tarthat magánál. 30/B. A közterületen, a közúti, vasúti, légi, vízi határátkelőhelyen, a fogdában, az őrzött szálláson, az őrzött létesítményben, illetve az előállító egységben ellátott határrendészeti, közlekedésrendészeti, közrendvédelmi, illetve objektumvédelmi szolgálat hivatásos állományú tagja a szolgálatban magántulajdonú mobiltelefont nem tarthat magánál, kivéve ha azt a szolgálati előjáró – a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományú tagjai által szolgálatban birtokban tartható vagyontárgyak, magáncélú telekommunikációs eszközök, készpénz, készpénzt helyettesítő eszközök korlátozásának szabályairól szóló 21/2015. (VI. 15.) BM rendelet 4. § (2)–(3) bekezdéseiben foglaltak alapján, írásban vagy az írásba foglalás akadályoztatása esetén szóban – engedélyezte.”

II.

Valamennyi, az előző pontban jelzett intézkedés – meglátásunk szerint – ellentétes a fentebb jelzett alkotmányos alapjogokkal, továbbá a korlátozások tartalmának BM rendeletben, ORFK utasításban való megfogalmazása ellentétes az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltakkal, mivel a korlátozás lehetőségét ugyan törvény adja meg, viszont a tényleges korlátozás szabályozása alacsonyabb szintű jogforrásokban történik.

A jogkorlátozásra egyrészt csak meghatározott formában, másrészt csak meghatározott tartalmi korlátok figyelembevételével kerülhet sor. Ha az állam a normaalkotás során nem tesz eleget ezeknek a követelményeknek – mint a panaszolt rendelkezések esetében - akkor a jogkorlátozás jogsértőnek minősül, mivel a törvényi szabályozási kötelezettség lényegében

minőségi jellegű előírásokat is magában foglal, vagyis a jogkorlátozó intézkedések csak akkor alkotmányosak, ha azok nyilvános, előre megismerhető, világos, egyértelmű, és közérthető normákon alapulnak. Ezek a követelmények a jog uralmának (rule of law), és – ezen belül – a jogbiztonságnak az elvéből vezethetők le. A formai követelmények érvényesítése mellett szükség van az alapjogot érintő normák tartalmi vizsgálatára is.

Meglátásunk szerint a fent hivatkozott rendelkezések a szükségességi – arányossági teszt próbáját nem állná ki, mivel a teszt általánosságban véve a következő kérdésekre keres választ az alapjogok korlátozásának jogszerűségét illetően:

1. Az állam akkor folyamodhat a jogkorlátozás eszközéhez, ha a korlátozásnak van legitim célja, és a korlátozás szükséges egy demokratikus társadalomban az adott célok eléréséhez.
2. A következő kérdés az, hogy a jogkorlátozás alkalmas eszköz-e a kívánt cél elérésére. Ez a kritérium szigorúbb formában azt a követelményt támasztja, hogy az adott célt más módon nem lehet elérni.
3. Érvényesíteni kell továbbá az arányosság elvét is, vagyis azt, hogy az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyenek egymással. A magyar alkotmánybírói gyakorlat ezen túlmenően azt is megköveteli, hogy a törvényhozó a korlátozással csak a feltétlenül szükséges mértékben éljen, és az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazza.
4. Végezetül gyakran alkalmazott „korlátja a korlátozásnak” az alapvető jogok „lényeges tartalmának” védelme illetve tiszteletben tartása.

Alaptörvényünk I. cikk (2) bekezdésében lényegében ötvözi a magyar alkotmánybírói teszt legalapvetőbb követelményeit az Alapjogi Charta generális klauzulájával. E szerint: „Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt 8 céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Ami az alapjog-korlátozás tartalmi feltételeit illeti, az Alaptörvény az Alkotmánybíróság általános alapjogi tesztre vonatkozó gyakorlatát foglalta normaszövegbe, azaz az alapjogok a „feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan” korlátozhatók. Mindemellett az Alaptörvény meghatározza a szükségességi okokat is: alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme miatt válhat szükségessé az alapjog-korlátozás. A korlátozás az alapjog lényeges tartalmát nem érintheti. **A korlátozható jogokra irányadó egységes szabály szerint tehát az alapjog-korlátozás akkor alkotmányos, ha szükséges, ha alkalmas és ha arányos.**

Szükségessé válhat az alapjog-korlátozás más alapvető jog érvényesülése vagy alkotmányos érték védelme érdekében. Az alkalmasság azt jelenti, hogy az adott alapjog-jogkorlátozás alkalmas a cél elérésére, és a cél csak így, alapjog-korlátozással érhető el. Az arányossági kritérium szerint pedig az alapjog-korlátozás nagyságának arányban kell állni az elérni kívánt céllal. Ha ez a három feltétel együtt teljesül, akkor az alapjog-korlátozás az Alaptörvény keretei között marad.

A vitatott rendelkezések esetében – véleményünk szerint – ezen három feltétel nem teljesül.

III.

III.1. A magáncélú telekommunikációs eszköz – mobiltelefon – szolgálatban történő tulajdonosnál tartásának megtiltása, azaz a tulajdonjog korlátozása nem magyarázható más alapvető jog érvényesülésével, illetve alkotmányos érték védelme sem kerül fókuszba a szabályozás kapcsán.

A munkabiztonsági ok vagy a szolgálatellátás rendjének fenntartása és ellenőrizhetősége célként való megfogalmazása, melyet az új Hszt. fogalmaz meg túlzottan általános, s sem a BM rendelet, sem az ORFK utasítás nem konkretizálja tovább ezen célt, s erősen vitatható, hogy az alkalmassági és arányossági kritériumoknak megfelel az effajta rendelkezés.

A telefonszolgálat tilalma egyéb problémákat is felvet, mivel olyan, az emberi méltóságot is súlyosan sértő eseteket is előidézhethet, mint például azt, hogy a fegyveres szerv állományába tartozó csak a szolgálat letelte után tudhatja meg, hogy tragédia történt közeli hozzátartozójával, mert családtagjai nem tudták értesíteni a szolgálat alatt, vagy akár a hivatalos, rendőrségi rádiótelefon meghibásodása esetén – pl. egyszemélyes közterületi szolgálatellátás során – rosszullet esetén vagy vészhelyzetben az érintett nem tud segítséget kérni, ami akár az életének indokolatlan kockáztatásával járhat, s még számos életszerű helyzetet sorolhatnánk.

III.2. A tízezer forintot meghaladó készpénz vagy készpénzt helyettesítő fizetési eszköz magánál tartásának tilalma – meglátásunk szerint – szintén nem magyarázható a munkabiztonsági okkal vagy a szolgálatellátás rendjének fenntartásával és ellenőrizhetőségével, melyet a jogszabály megfogalmaz célként, s szintén sem a BM rendelet, sem az ORFK utasítás nem pontosít tovább. Ezen esetben is felvetődik a kérdés, hogy ezen általános célok elérése csak ezen tulajdonjogi korlátozással érhető-e el – egyáltalán elérhető-e vele -, továbbá a korlátozás arányban áll-e ezen túlzottan általános, konkretizálatlan céllal. Megjegyezzük azon tényt is, hogy az ORFK utasítás az új Hszt. rendelkezését jogellenesen leszűkíti, mivel a törvény a készpénzt-helyettesítő eszközök köréből a bankkártyát kivételként említi, míg az ORFK utasítás ezen kivételt nem említve kvázi az összes helyettesítő fizetési eszközt betiltja. A szabályozás pontatlansága körébe tartozik az is, hogy értelmező rendelkezést – vagy jogszabályra utalást – a készpénzt-helyettesítő eszközök fogalmára sem tartalmaz.

III.3. A internetes megjelenés kapcsán a foglalkozás megnevezésének közzététele kapcsán az ORFK utasításban megfogalmazott céllal kapcsolatban – „2. Az utasítás célja, hogy a) az internetes felületen a rendőrségi állományba tartozás tényének nyilvánosságra hozatala miatt a Rendőrség hivatásos állományának tagja vagy annak közeli hozzátartozója ne legyen kitéve a hivatali kötelezettséggel összefüggésben illetéktelen befolyásolásnak, a rendőri foglalkoztatásra visszavezethető esetleges fenyegetésnek, b) a Rendőrség működésébe vetett közbizalom csorbítására alkalmas, így különösen a rendvédelmi hivatás etikai alapelveivel

össze nem egyeztethető véleménynyilvánításokat megelőzze.” – megjegyezzük, hogy az szintén túlzottan általános fogalmazású, s ezen esetben sem indokolható az a követelmény, hogy ezen rendelkezéssel érhető el csak a cél megvalósulása, s az arányossági kritérium sem magyarázható.

IV.

A 2015. év XLII. törvény 136. § (2) bekezdésében foglalt munkaközi szünet időtartama (6 órát meghaladóan 30 perc, 24 óra esetén 60 perc) szintén alkotmányos aggályokat vet fel.

2015. július 1-je előtt A Rendőrség hivatásos állományú tagjainak szolgálatteljesítési idejéről, valamint a szolgálati időrendszerekről szóló 23/2008. (OT 14.) ORFK utasítás szabályozta a munkaközi szünet tartamát a különböző időrendszerekben, valamint a 64/2011 (XII.30.) BM rendelet. Az új szabályozás óta – a törvény értelmében – a váltásos vagy a vezényléses időrendszerben 12 órás szolgálat esetén is 30 perces a munkaközi szünet, s csak 24 óránál lehetséges 60 perces szünet igénybevétele (azaz sarkított példaként 23 óra 45 perces szolgálat esetén is csak a 30 perces szünet adható meg a szabályozás szerint).

Megvizsgálva a Munka törvénykönyvét kiderül, hogy abban 9 óra munkavégzés után minimum 45 perc a munkaközi szünet, a kormánytisztviselői törvényben pedig például 6 óra után 30 perc, majd minden további 3 óra után 20-20 perc munkaközi szünet jár a munkavállalónak. Így aggályos a rendelkezés, nemcsak a negatív diszkrimináció kapcsán, hanem a testi-lelki egészséghez való jog aspektusában is.

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvényben szereplő pszichoszociális kockázat körében értékelendő ezen rövidített munkaközi szünet időtartam, mely egészségkárosító hatású lehet, az alaptörvényi egészséghez való joggal pedig – meglátásunk szerint – ellentétes. Megjegyezzük azt is, hogy ezen szabályozás nemzetközi normákba, irányelvekbe is ütközik, továbbá aránytalan terhet ró a munkavállalóra, továbbá a munkavégzés minőségére is negatív hatással bírhat.

V.

2015. évi XLII. törvény alapján az illetményrendezés kapcsán azon munkavállalók esetében, akik 2015. július 1-je előtt tűzserézpótlékban részesültek a 140/1996. Korm. rend. 34. §-ában meghatározottak szerint - mivel a 2015. évi XLII. törvény 352. §-ában meghatározott korábbi rendszeres díjazás fogalomkörébe a tűzserézpótlék nem került bevonásra - jelentős illetménycsökkenésben részesültek a korábbi tényleges illetményükhöz mérten, annak ellenére, hogy különösen veszélyes feladatot látnak el.

Ezen munkavállalók havi illetményének mintegy 40-50 %-át tette ki a megszüntetett pótlék, mely a kiemelkedően kockázatos, fokozott életveszéllyel járó munkavégzésük kompenzálására szolgált. Beosztási illetményükben ezen különös veszélyesség nem került beszámításra, így az illetményrendezés számukra nagyon negatív hatásúvá vált. A kormány és az országgyűlés azon deklarált szándéka, miszerint az illetményemelés során a dolgozók

„illetménye nem csökkenhet” egy rendkívül veszélyes és felelősségteljes feladatot ellátó munkavállalói csoport esetében látszik kiüresíteni az illetményemelés tényét.

Megjegyezni kívánjuk, hogy a TEK esetében a beosztási illetmény kompenzálja meglátásunk szerint az esetlegesen ellátandó ilyen feladatokat, míg **a honvédség tűzszerészei esetében a pótlék a törvény (Hjt.) szerint jár.**

Azaz jelen esetben – véleményünk szerint - sérül az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elve, mely a diszkrimináció tilalma egyik konkrét eseteként értelmezendő az Alkotmánybíróság szerint is (137/B/1991. AB határozat). Az Alaptörvény által védett emberi méltóság jogának sérelmét is felveti az effajta életek közötti megkülönböztetés, melyet a Készenléti Rendőrség állományában foglalkoztatott – tudomásunk szerint közel 120 – tűzszerész feladatokat ellátó hivatásos állományú jogsérelmét okozza jelen helyzetben hónapról-hónapra ez a jogalkotó által előidézett állapot. Azaz azon tény kifejezetten sérelmes nevezett munkavállalói csoport számára, hogy az illetményemelés kapcsán a korábbi rendszeres díjazásba a törvény szerint nem számították be a pótlékot, továbbá a beosztáshoz tartozó különösen veszélyes feladatok, valamint a feladatellátást megalapozó különleges ismeretek, képzettség – a kapcsolódó módszertanban foglaltak ellenére - a beosztási illetményben nem kerültek elismerésre. Ezt a méltánytalan és a korábbi szabályozás tükrében megalázó jelzővel túlzás nélkül minősíthető helyzetet javasoljuk soron kívül megszüntetni.

Véleményünk szerint az ún. összehasonlíthatósági és indokolhatósági próbát ezen elvonás nem állja ki, mivel akkor állapítható meg alaptörvény-ellenes diszkrimináció, ha a szabályozás vagy a gyakorlat azonos szabályozási koncepció alá tartozó jogalanyok között tesz ésszerű indok nélkül különbséget, mely jelen esetben a rendőrségi illetve a katonasági tűzszerészek közötti különbségtételben érhető tetten. Továbbá ellentétes a rendelkezés az új Hszt preambulumban foglaltakkal is, mely szerint : „Magyarország a rendvédelmi feladatokat ellátó szervektől alkotmányos kötelezettségeik teljesítését, Magyarország függetlenségének, törvényes rendje fenntartásának, a lakosság és az ország anyagi javai védelmének a jogszabályok keretei között hatékony és a köz érdekének megfelelő ellátását várja el. E kötelezettségek teljesítése a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományától magas szintű szakmai ismereteket követel meg, valamint megköveteli a törvények és más jogszabályok feltétlen tiszteletét, a kötelezettségek pártatlan és etikus teljesítését, a hivatással járó kötelezettségek vállalását, a Magyarország iránti tántoríthatatlan hűséget és bátor helytállást. **A hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony. Az Országgyűlés az Államreform Program célkitűzéseire figyelemmel, ezen különleges közszolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak életpályamodelljének bevezetése érdekében - **elismerve a hivatásos szolgálattal járó áldozatvállalás nagyságát és az azzal arányban álló erkölcsi és anyagi megbecsülés indokoltságát,** egyben biztosítva a más közszolgálati életpályák közötti átjárhatóságot - a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának hivatásos szolgálati jogviszonyáról a következő törvényt alkotja:”.**

A fentiekben bemutatottak alapján, kérjük Tisztelt Biztos Urat, hogy bejelentésünkben, kérelmünkben foglaltakat kivizsgálni szíveskedjen, s tegye meg a szükséges intézkedéseket.

Szekszárd, 2015. augusztus 4.

Tisztelettel:

Tettekész Magyar Rendőrség
Szakszervezete
7100 Szekszárd, Tanya u. 4.
Adószám: 18264007-1-17
Dokumentumazonosító: 70000126-11023016
-1-

Szirma Judit

Tettekész Magyar Rendőrség Szakszervezete
főtitkára

Tettekész Magyar Rendőrség

2015. 08. 04.